

Veličastne nacionalne manifestacije v Ptujju

Mogočne proslave ob 25-letnici ptujskih septembrskih dogodkov

Na praznik 8. t. m. so se pričele v Ptujju velike svečanosti v spomin dogodkov pred 25 leti, ko so 13. septembra 1908. divjaške tolpe Nemcev in renegatov v Ptujju napadle udeležence občnega zbora Družbe sv. Cirila in Metoda v Ptujju, jih opljuvale, teple, obmetavale z gnilimi jajci in črnim ter razbile šipe na Narodnem domu.

V četrtek zvečer je imel ptujski občinski svet slavnostno sejo, na kateri je bilo na predlog župana gosp. Jeršeta priznано častno meščanstvo bivšemu poslancu in sedanjemu senatorju g. dr. Miroslavu Ploju, ki je v minulih letih neumorno in z veliko vztrajnostjo delal za ptujske Slovence, Ptuj in ptujski okraj, ter g. Franu Mohoriču, gostilničarju in posestniku v Ptujju, ki je občutil vse krivice in nasilja predvojnega in medvojnega ptujskega nemškega občinskega režima na sebi in svoji družini.

Na praznik 8. t. m. so napolnili ptujske trge in ulice tisoči prebivalstva od blizu in daleč, da prisostvujejo otvoritvi ptujskih svečanosti. Ob pol 9. je krenil veličasten sprevod mladine mestnih šol in zavodov ter okoliških narodnih šol s ptujsko mestno godbo na čelu z Dominikanskega trga po mestu pred poslopje magistrata. Mladino so vso pot spremljale navdušene ovacije občinstva. Z balkona mestnega magistrata so nagovorili mladino ptujski župan g. Jerše, starosta ptujskega Sokola dr. Šalamun in šolski nadzornik gosp. Cepuder. Nato je bila v Mladiki otvorena vrzno organizirana sokolska razstava. Ob 11. se je pričel v prenovljenem Mestnem gledališču jubilejni občni zbor ptujskega Sokola ob 25-letnici njegove ustanovitve. Po občnem zboru so se udeleženci odpeljali na okoliško pokopališče v Rogoznici, kjer je starosta dr. Šalamun položil na grob prvega staroste ptujskega Sokola, učitelja Dragotina Zupančiča, lovorjev venec, nad grobom pa se je poklonil prapor ptujskega sokolskega društva. Popoldne je bil na sokolskem telovadišču v Ljudskem vrtu lepo uspel telovadni nastop šolske mladine.

V soboto 9. t. m. ob 18. je ogromna množica na kolodvoru v Ptujju prisrčno sprejela goste in delegate Družbe sv. Cirila in Metoda. Zvečer je bila v gledališču sijajno obiskana svečana akademija s pevskimi točkami, ki jih je izvajala Ipatčeva pevska župa, in telovadnimi nastopi. Po akademiji je bil v posvetovalnici na mestnem magistratu zaupni sestanek delegatov CMD.

V nedeljo 10. t. m. zjutraj so začele prihajati v Ptuj nepregledne množice okoliškega prebivalstva, Sokoli in Sokolice iz raznih krajev dravske banovine, člani in članice CMD in čete Narodne odbrane. Ob pol 9. dopoldne je krenil izpred kolodvora veličasten sprevod pred magistratno poslopje. Sprevod je otvorila sokolska konjenica, sledilo je 22 sokolskih praporov, za mestno godbo pa so stopali odlični predstavniki, med njimi pokrovitelj ptujskih svečanosti minister dr. Albert Kramer, ki je obenem zastopal pokrovitelja, predsednika vlade dr. Srškića, minister Ivan Pucelj, zastopnik bana prosvetni inspektor Vrhovnik, ptujski župan Ladislav Jerše, sreski načelnik dr. Bratina, narodni poslanci Ivan Prekoršek, Lovro Petovar, Rasto Pustoslem-

šek, Karl Gajšek, Anton Krejči in Fran Pahernik, starešinstvo SKJ s prvimi podstarešino br. Ganglom ter predstavniki sokolskih žup Ljubljana, Maribor, Celje, Novo mesto, Kranj, Varaždin in Zagreb. Sledila je armada okrog 3000 Sokolov, Sokolic in naraščaja, Cirilmetodarji z osrednjim odborom, med njimi senatorji dr. Ploj, dr. Rožič, dr. Ravnihar in dr. Rajer, mariborski župan dr. Lipold ter banovinski svetnik in bivši ptujski župan dr. Senčar. Za njimi je stopala skupina narodnih noš, dve četi ptujskih pionirjev, šest čet Narodne odbrane, skupina nacionalne omladine, Maistrovi borci, gasilci iz vsega ptujskega okoliša, okrašeni vozovi ter številni kolesarji in motociklisti. V sprevodu je bilo več godb.

Ko se je mogočni sprevod in občinstvo zbralo na trgu pred mestnim magistratom, je ptujski župan gosp. Jerše prisrčno pozdravil goste, med katerimi je bil tudi zastopnik Nj. Vel. kralja poveljnik mesta v Ptujju podpolkovnik Miron Šarac. Nato so govorili zaslužni narodno-obrambni delavec narodni poslanec Ivan Prekoršek, prvi podstarešina SKJ Gangl, ministra dr. Albert Kramer in Ivan Pucelj, ljubljanski župan dr. Puc in v imenu emigrantov iz Julijske krajine prof. Ivan Stari, predsednik društva »Istre« v Zagrebu. Vsi govorili so bili sprejeti z velikim navdušenjem in z viharnimi manifestacijami za kralja, kraljevski dom, državo in nacionalno jugoslovensko idejo.

Nato je zastopnik Nj. Vel. kralja z lepim nagovorom izročil starosti ptujskega Sokola dr. Šalamunu novi naraščajski prapor ptujskega Sokola, darilo Nj. Vel. kralja. Godba je zaigrala državno himno, ki jo je pela vsa množica. Starosta dr. Šalamun se je zahvalil zastopniku Nj. Vel. kralja ter ga prosil, naj sporoči zahvalo in izraze vdanosti na najvišje mesto, nato pa je s primernim nagovorom izročil novi prapor naraščajniku Šalamunu, ki ga je sprejel s svečano zaobljubo. Pevci so zapeli »Zdravico«, »Ti, ki si nas ustvaril« in himno »Hej, Slovani«. Ob zaključku je bil s prisrčnimi ovacijami sprejet predlog dr. Šalamuna, da se pošljejo Nj. Vel. kralju vdanostna, predsedniku vlade dr. Srškiću in ministru za telesno vzgojo dr. Hanžeku pa pozdravni brzojavki.

Sledil je velik shod Narodne odbrane pred magistratom. Govorniki so poudarjali potrebo nacionalne sloge in odločnosti. V mestnem gledališču se je istočasno vršila slavnostna skupščina CMD, na kateri je bil po izčrpnih poročilih funkcionarjev izvoljen dosedanji tajnik inž. Janko Mačkovšek za novega prvomestnika CMD. Popoldne je bila v Ljudskem vrtu velika sokolska javna telovadba, ki ji je sledila prisrčna narodna veselica.

Ptujske svečanosti so mogočen dokaz, da stoji tudi prebivalstvo na naši severni meji neomajno na braniku velike jugoslovenske narodne in državne ideje, ki nas vodi v veliko bodočnost.

Ptujski dogodki 13. IX. 1908

Poročila »Narodnega lista« v Celju leta 1908. o ptujskih dogodkih

V sredo 13. t. m. bo 25 let, odkar so Nemci in renegati na divjaški način napadli v Ptujju zavedne Slovence in Slovenke, mirne udeležence rednega letnega občnega zbora Družbe sv. Cirila in Metoda, jih pretepali, polivali s črnim in obmetavali z gnilimi jajci. Sedaj ob 25-letnici teh žalostnih dogodkov iz časov našega rodstva se nam je zdelo dobro in potrebno, da dobesedno ponatisnemo notice, ki jih je 17. septembra 1908. torej štiri dni po ptujskih dogodkih objavil naš predhodnik »Narodni list« v Celju.

Ptujski mestni občinski svet je par dni pred nedeljsko skupščino na predlog nemškega advokata dr. Plachky sklenil resolucijo, s katero je prikrito pozval nemško fakinažo, naj pobija Slovence. Vlada tega sklepa ni ustavila in tako je Ornig, šef ptujske policije, z molčečim pripoznanjem vlade dal napadati mirne Slovence od tolovajske množice.

Renegat Linhart (urednik renegatskega »Štajerca«), bivši anarist in socialni demokrat, je napisal hujskajoči oklic na ptujsko »nemštvo«, v katerem ga naravnost poziva k pobojem Slovencev. In državna oblast se niti ganila ni, da bi te oklice zaplenila. Linhart je z molčečim priznanjem državne oblasti vodil ptujske tolovaje nad mirne Slovence!

Nemški listi so prinesli pozive na »nemške brate«, naj v nedeljo (13. t. m.) pridejo v velikem številu v Ptuj in »pripravijo Slovencev dostojen sprejem«. Državno pravdnštvo je moralo vedeti, da je ta oklic pozival k pobojem, in vendar oklica ni zaplenilo. Hudodelstva v Ptujju so se izvršila pod zaščito državnega pravdnštva! To je mogoče le v »pravni državi« Avstriji!

Mnogo Slovencev je bilo aretiranih, tako poročajo nemški listi in hočejo s tem vzbuditi mnenje, da so Slovinci izzvali izgred. Zato se mora svetu povedati, zakaj se je Slovence aretiralo. Graški nemški socialno-demokratski list »Arbeiterwille« pravi: »Če je kdo izmed Slovencev zavrnil (nemške) psovke, je bil pretepen; če se je proti temu branil, je bil on aretirani, ne pa morda nemški nacionalec.« Resnica je, da so bili vsi Slovinci po nedolžnem aretirani in da so morali vsakega takoj izpustiti. A vsenemško navdahnjeni policaji so imeli vsaj lep dan, ko so po svoji dragi volji smeli suvati, v verige vklepati in psovati Slovence.

Kakor roparji in tatovi so se obnašali nemški burši v nedeljo v Ptujju. Ko se je vračal domov g. Brenčič ml., so ga napadli in pretepli. Ko se jih je rešil in potipal po sebi, je opazil, da mu manjka denarnica, v kateri je imel 260 kron. Živela »čast« nemškega burševstva! Živelo nemško »viteštvo«!

Ptujski nemški tolovaji napadejo romarje. Popoldne v nedeljo so prišli odnekod slovenski kmečki romarji. Eden teh je nesel križ. Nemški tolovaji so križ iztrgali, ga teptali z nogami in opljuvali. Policaji niso aretirali storilcev, dasi so prizor opazovali!

Težko ranjenih je bilo v nedeljo več Slovencev. Med drugimi kmet in krčmar Kureš iz Podvinec pri Ptujju. Mirno je šel s svojo ženo proti domu, kar ga napadejo nemški tolovaji, ga pobijejo na tla in težko ranijo. Obvezati ga je moral dr. Stuhec. Policaji so kajpada morali izzivati pred »Narodnim domom«. V mestu ni bilo nobenega! — Težko ranjen je tudi pravnik Pirkmajer iz Frama. Nevarnost je, da izgubi celó oko! To so sa-

dovi nemškega kulturnega tolovajstva!

K svojim par policajem je dobil Ornig pomoč iz Celja, Maribora, Celovca, Beljaka itd. Toda to niso bili organi za vzdrževanje redu in miru, ta policija je bila v svojem vedenju hujša kakor nemška fakinaža. Lažnivo so obdolževali Slovence, češ, da so jih polivali s tinto itd., dasi so prav dobro vedeli, odkod in kako se jih je polivalo. Tik pred vratni »Narodnega doma« se je v noči postavilo kakih 30 teh zaščitnikov hudodelcev in izzivali so vsakega Slovenca, ki se je le pokazal.

»Vpad Slovencev« v Ptuj se je na jezo nemškutarčev vendar posrečil. jezo nemškutarjev vendar posrečil. na nogo, vse je pripeljal Linhart v nedeljo dopoldne na kolodvor, da bi zabranil Slovincem vhod v mesto. In vendar so Slovenci šli v mesto, dasi med divjim tuljenjem nemških banditov, med roparskimi napadi na zdravje in življenje Slovencev! 20 oseb je bilo na slovenski strani med pohodom v »Narodni dom« več ali manj težko ranjenih. Slovenske žene, gospe in kmetice, so polivali s kemično tinto, ravno tako ostale udeležence. Dejansko se je lotila nemška sodrga slovenskega ženstva, in baš to ostani ptujskemu nemštvu za vedno sramotno znamenje.

Nemški tolovaji v Ptujju so že v soboto zvečer napadli prve goste, ki so prišli na skupščino. Med njimi je bil tajnik dr. Žerjav. Tega so surovo pretepli in mu vzeli klobuk. Potem so pobili šipe v »Narodnem domu« (30) in polili »Narodni dom« s črnim. Naj pričajo ta znamenja o visoki nemški kulturi!

Ornig, šef ptujske policije, je na nemškem shodu v Ptujju tudi govoril ter izrazil svoje veselje, da so bili Slovenci tako lepo »sprejeti« (pri tem je napravil znamenje, kakor če kdo koga tepe). — Ornig je dal častno besedo, da bo skrbel za red, a pred njegovimi očmi so nemški tolovaji napadli dr. Ploja, ga polili s črnim in ga pretepli. Pred njegovimi očmi so nemški roparji napadli slovenske akademike na kolodvoru, ki so se morali zateči v kolodvorsko pisarno. Tudi v kolodvorsko pisarno so hoteli vdreti, da ni prišel med tem vlak. Ornig je vse to mirno gledal in v srcu odobral! In Ornig je šef policije? Ne, to ni policija, to je zavarovalna družba za hudodelce in Ornig je šef te družbe!

Ptujski okrajni glavar je igral v nedeljo silno klavarno ulogo. Namesto da bi bil vočigled pobojem in hudodelstvom zahteval od namestnijske polno moč v izvrševanju svoje politične oblasti, se je izgovarjal, da »ne more nič storiti«. Tako more govoriti samo kak degeneriran aristokrat, ki mu pade pred pogledom najnavadnejšega lopova srce v hlače, ne pa zastopnik državne oblasti. Ptujski okrajni glavar je v nedeljo zaslužil vsled svoje strahopetnosti, da gre nemudoma v zasluženi pokoj! Kdor ne zna ščititi zdravja in življenja izročeni mu podanikov, ne spada na tako odlično mesto! — Kako hoče avstrijska vlada imeti v svoji oblasti veliko deželo Bosno in Hercegovino, če njeni organi v tako majhnem mestecu kakor je Ptuj ne znajo in ne morejo napraviti reda. Izgovor: »Wir können nichts machen« je sramoten za izvršitelja državne oblasti in je naravnost hujskanje ljudstva k samopomoči.

Kdo je pisal hujskajoče članke v nemških listih? Splošno mnenje je, da celjski renegat, talmi-jurist dr. Ambroschütz, šef celjske policije. Kaj imamo pričakovati od celjske policije v tem znamenju ob podobnih dogodkih, pove to jasno dovolj!

Kdo je glavni povzročitelj nemških tolovajstev v Ptujju? Včerajšnja »Deutsche Wacht« poroča, da je nemška grozodejstva aranžiral nemški narodni svet. Pribijemo to danes in bomo še spregovorili!

Bikovko je kazal Slovincem v nedeljo v Ptujju celjski nemški trgovec Stiger. Upamo, da jo pokaže — in ne samo to, ampak tudi rabi! — proti vsakemu Slovincu, ki bo prestopil še kdaj prag njegove trgovine. Upamo, da bo vrgel tudi vsakemu v obraz po eno gnilo in eno s kemičnim črnimolom napolnjeno jajce! Slovenci! Vi veste, kdo je mož z gnilimi jajci! Bojte se ga!

Ostro so obsodili nemška pobalinstva v Ptujju nemški socijalnodemokratski listi. Nemce to silno peče, posebno pa še to, da je n. pr. graški »Arbeiterwille« imenoval nedeljske roparje čisto po pravici: »nemško-nacionalne tatove!«

Kmeta Kureša iz Podvinca je pretepil s palico, okovano s svincem, ptujski trgovec Sorko. Tudi občinski uradnik Franz je bil zraven. Ko se je na klice za pomoč počasi približal redar, je dejal Franzu (seveda nemško): »Glavo naj bi mu bili razbili!« Takšna je bila varnost življenja v Ptujju dne 13. septembra 1908!

»Svoji k svojim!« so kričali zadnje nedelje Nemci v nemški hiši v Ptujju. Med njimi je bila cela vrsta celjskih Nemcev, ki so se tudi pri pretepih najbolj odlikovali. Kateri celjski Nemec živi od »svojih?« Slovenške mlačnosti mora biti enkrat konec! Ali nam ptujške nasilnosti še niso odprle oči? Vam li še ni dovolj batin, žalitev in poniževanj? Sestavlja se imenik slovenskih trgovcev in obrtnikov v Celju, lista se razširi po celi bližnji in daljši okolici celjski. Izvede se točna organizacija. Trgovci in obrtniki naj se nemudoma zglasijo pri g. Stermeckem, predsedniku »Slovenskega trgovskega društva«. Pričakuje se od njih, da bodo spoznali, kaj zahteva čast in ugled Slovincem v Celju in celem Spodnjem Štajerskem. Proč s polovičarstvom in popustljivostjo, bodite Slovenci v vsem in povsod v svoji rodbini, v svojem privatnem in javnem življenju!

Heil, Kollega! tako sta se pozdravila v nedeljo na kolodvoru »vodja« štajercijanskih kmetov, bivši anarhist in socialista Linhart in pa urednik velenemškega celjskega lističa »vahtarice« Walter!

Celjski nedeljski junaki so že v soboto pustili pobirati podpise udeležencev v Celju in so pobirali obenem tudi prispevke med »radodarnimi« nemškimi purgarji, da so se lahko zastoj vozili. Pa kakor je videti, niso dovolj nabrali, ker so na Pragerskem ostali »ceho« dolžni ti nemški junaki. Natarar na Pragerskem se je zvečer bridko pritoževal, da je pri celjskih nemških junakih jako dosti izgubil. Heil nemška čast!

Tudi slovenjegraški turnarji so se udeležili roparskih napadov na Slovence dne 13. t. m. v Ptujju. Zastopan je bil med drugimi ključavničar Brezovnik, dalje sin Siegla, ki ima v namenu tovarno okrajne hranilnice. Kaj poreče k temu g. Günther? In vi, Slovenci v okraju, kaj porečete k temu, da so ti ljudje pomagali ptujskim banditom pretepati vaše slovenske brate? Dajte tudi vi tak odgovor slovenjegraški nemškutariji, da si ga bo pomnila žive dni!

Nadaljevanje ptujskih banditstev v Celju? Ko so zapuščali nemški bandite v oseh buršakov in komijev Ptuj, so si klicali s Ptujčani medsebojno: na svidenje v nedeljo v Celju! Tudi v Celju smo slišali razgovor nekaterih nemških davčnih uradnikov, ki so v svojih besedah izražali nado, da bo »v nedeljo v Celju tako kakor je bilo v Ptujju«. Opozorjamo na vse to kompetentne oblasti in jih pozivamo, naj store svojo dolžnost. Od pijanih barab in žepnih tatov se Slovenci ne bomo dali izzivati in mestne policije, ki se je v Ptujju tako »častno« izkazala, ne moremo smatrati kot varuhinje miru in zdravateljice reda!

Teden Rdečega križa od 17. do 23. septembra

Po čl. 42., točki 11. zakona o Rdečem križu se en teden (7 dni) v letu, počeni s tretjo nedeljo meseca septembra, posvečuje propagandi ideje Rdečega križa, nabiranju članov in zbiranju prispevkov v vsej državi. V tem tednu ne more nobeno drugo društvo nabirati prispevkov niti izvršiti kako prireditve, temveč edino sporazumno z Rdečim križem in za Rdeči križ.

Ker je društvo Rdečega križa v tekočem letu že proslavilo svoj zimski in poletni dan, letos v tednu od 17. do vštete 23. septembra ne bo nabiranja prostovoljnih prispevkov, toda v smislu zgoraj navedene odredbe zakona o Rdečem križu se bo v tem času za vožnjo po železnici, z brodovi, aeroplani in z vsemi drugimi prevoznimi sredstvi javnega prometa med dvema ali več kraji plačevala predpisana pristojbina v korist glavnega odbora društva Rdečega križa, in sicer 0.50 Din za vsak vozni listek do 100 Din in še prav toliko za vsako pričeto stotino preko 100 Din.

V tem tednu morajo v smislu zakona o Rdečem križu pošiljalci za

vsako pismo in dopisnico v notranjem prometu plačati še posebno pristojbino po 50 par v korist Rdečega križa; ta pristojbina se prilepi na pošiljko v obliki posebne markice Rdečega križa. Ta markica se more kupiti na pošti in pri vsakem prodajalcu poštinih znamk. Če bi pošiljatelj opustil plačilo te pristojbine, se prepušča prosti volji prejemnika, da jo on plača. Ako bi niti pošiljatelj, niti prejemnik te pristojbine ne plačala, se pošiljka vrne kakor nedostavljena v kraj oddaje. Ta pristojbina 50 par se plačuje pri oddaji tudi za priporočena pisma, dopisnice, pakete (običajne in vrednostne) in za brzojavke v notranjem prometu. Za pošiljke, ki se glase za inozemstvo, ta pristojbina ni obvezna, toda se pošiljalcem z ozirom na smotre društva Rdečega križa priporoča, da plačajo pristojbino tudi za take pošiljke.

Pristojbina 0.50 Din se plačuje v tednu Rdečega križa tudi za vse vstopnice v gledališča, kinematografe in druga slična podjetja, ki služijo javni zabavi.

Sokolska zbirka za bedne družine v rudarskih revirjih

V »Novi Dobi« št. 64 z dne 7. avgusta smo objavili nadaljni seznam darovalcev in je zbirka takrat izkazovala 48.159.25 Din. Med tem časom je župa prejela zopet 28.286 Din, tako da je izkazovala celotna zbirka 7. septembra 76.445.25 Din.

Po zadnji objavi so darovali: Sokolska župa Ljubljana 14.000 Din, Savez SKJ ponovno 5.000 Din, Sokolsko društvo Kranj 3.375 Din, Sokolsko društvo Rogaška Slatina 1.260 Din, Sokolsko društvo Sevnica 1.107 Din, Sokol Murska Sobota 650 Din, Sokol Tržič 316 Din, Sokol Stara Pazova 245 Din, Sokol Koroška Bela - Javornik 235 Din, Sokol Bled 221 Din. Po 200 Din: Sokolski društvi Gospič in Sv. Peter v Sav. dolini; 194 Din: Okrajna posojilnica Ormož; 130 Din: Sokolska župa Niš. Po 100 Din: sokolska društva Krško, Litija, Rab, Stara Vavtavas in sokolska četa Velike Poljane; 84 Din: Sokol Žiri. Po 50 Din: sokolska društva Dobova, Oplotnica, Središče ob Dravi, Sv. Lovrenc na Pohorju in Zidani most;

49 Din: Sokol Libeliče; 30 Din: Sokol Gorenja vas - Poljane. Po 20 Din: dr. Mikuletič Fort., Celje (za avgust) ter sokolski društvi Korčula in Tomislavgrad. Po 10 Din: Kapfer - Žager-Ljubečna; Luznik Zorana, Celje; sokolske čete: Babinopolje, Bijenja, Dobrelji, Družji, Glavina, Krajlove, Kruševljani, Ostrožac, Prijehon, Stolac, Struič, Vihovič, Župeči grad in 3 nečitljive iz župe Mostar.

Župna uprava se plemenitim darovalcem, ki s svojim človekoljubnim dejanjem lajšajo gorje naših bednih družin, najiskrenejšje zahvaljuje. Ti prispevki, kolikor že niso bili porazdeljeni, bodo zlasti dobrodošli v času, ko bo beda najhujša. Dokler ne pritiska mraz na duri, si naši bedni bratje in sestre še kako pomagajo iz najhujše stiske, da ne onemorejo od glada, toda gorje bo nastalo, ko nastopi zima. Bratje in sestre, ki morete utrpeti kakršenkoli prispevek, prispevajte in pomagajte!

Uprava Sokolske župe Celje.

DOMAČE VESTI

d Komasaacija občin v dravski banovini. Notranji minister je na predlog bana dravske banovine izdal na osnovi členov 138. in 139. zakona o občinah uredbo o združitvi večjega števila občin v dravski banovini. Uredba je zelo obširna, saj obsega 56 s strojem pisanih strani. S to uredbo bodo, kakor je napovedal g. ban že o priliki zasedanja banovinskega sveta, združene vse manjše občine v velike občine.

d Nov senator. Nj. Vel. kralj je imenoval za senatorja znanega javnega delavca dr. Petra Zeca, zdravnika v Gospiču. Dr. Zec se je svoječasno mnogo udeleževal v bivši Samostojni demokratični stranki.

d Odprava nočnega dela v pekarnah. Dne 8. t. m. je večja deputacija živilskih delavcev posetila ministrskega predsednika dr. Srškića in mu izročila spomenico, ki vsebuje zahtevo, naj se nočno delo v pekarnah prepove z zakonom.

Pozor cenj. dame!

Zaradi precejšnje spremembe v modi se priporočam v izdelavo

kostumov in plaščev

ter vseh moških oblačil. Vse po najnovejši modi in solidni ceni.

Karl Kramer, krojač

Celje, Ljubljanska c. 19, zraven plinarne.

d »Ljudska samopomoč«, registrovana pomožna blagajna v Mariboru, vabi vse svoje cenj. člane na izredni občni zbor, ki se vrši v nedeljo dne 17. septembra 1933 ob poldesetih predpoldne v Gambrinovi dvorani v Mariboru. Dnevni red: Sprememba

pravil. Ako občni zbor ob določenem času ni sklepčen, se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu navzočih članov.

d Dunajska vremenska napoved za torek 12. septembra: Lepo jesensko vreme bo še trajalo, oblačnost bo najbrž tudi na jugu popustila.

Celje in okolica

c Minister dr. Srkulj v Celju. V ponedeljek 11. t. m. okrog 10. dopoldne je prispel iz Maribora v Celje minister zgradbe g. dr. Stjepan Srkulj v spremstvu svojega kabinetnega šefa g. Jojića in načelnika tehničnega oddelka banske uprave g. inž. Krajca. V Celju je inspiciral tehnični razdelek na sreskem načelstvu. Tam je sprejel tudi celjskega župana g. dr. Goričana, magistratnega direktorja g. Šubica in mestnega inženjerja g. Pristovška, s katerimi je razpravljal o važnem problemu regulacije Savinje. Gosp. minister je obljubil, da bo zadevo proučil in da bo država dala vsako leto primerne zneske za postopno regulacijo Savinje, če bodo prispevali tudi banska uprava in interesi. Po tričeturnem postanku v Celju se je g. minister s spremstvom v dveh avtomobilih odpeljal proti Zidanemu mostu.

c Nočna protiplinska vaja v Celju. V torek 26. t. m. od 22. do 24. bo v Celju protiplinska vaja v obliki nočnega zračnega napada na mesto. Ob 22. bodo sirene v cinkarni in Westnovi tovarni naznanile bližanje »sovražnega« vojnega avijona. Z vseh

V prihodnji številki »Nove Dobe« bomo pričeli objavljati glede na bližajočo se 25-letnico septembrskih dogodkov v Celju zadevne notice iz »Narodnega lista« iz l. 1908. in druge članke, da osvežimo spomn na naše poniževanje v dobi robstva našega naroda ter nasilja Nemcev in renegetov nad našim življem.

cerkva bo bilo plat zvona in luč v mestu bo ugasnila. Okna v prostorih, kjer bo luč, bodo morala biti popolnoma zastrta. Nihče ne bo smel na ulico razen onih, ki bodo sodelovali pri vaji. Opolnoči bodo zopet zatulile sirene in s cerkva se bodo oglasili zvonovi v znak, da je »sovražni« avijon odplul. Prebivalstvo se bo moralo ravnati točno po navodilih, ki bodo pravočasno sporočena.

c O strupenih vojnih plinih in o obrambi pred napadi iz zraka je predaval na praznik 8. t. m. od 11. do 12. dopoldne poročnik g. Franjo Toš pred Narodnim domom na Dečkovem trgu. Predavanje je priredil protiplinski odsek v Celju. Predavatelj je izčrpno razpravljal o raznih vrstah znakov in učinkih strupenih plinov ter o raznih sredstvih in načinih obrambe pred plini. Pokazal je tudi moderno protiplinsko masko in razložil nje sestavo. Občinstvo je poslušalo zanimivo in poučno predavanje z veliko pozornostjo in nagradilo predavatelja z živahnim odobravanjem.

c Zanimivo predavanje za planince. V okviru Savinjske podružnice TK Skale v Celju bo predaval v torek 12. t. m. ob 20. v risalnici meščanske šole v Celju znani alpinist g. Borče Režek iz Ljubljane o »razvoju plezalne alpinistike v Savinjskih alpah«. Ker bo predavanje zelo zanimivo in poučno, vabimo vse prijatelje planin. Predavanje bo spremljalo okrog 70 skioptičnih slik.

c TK Skala Celje. Drevo ob osmih bo sestanek v klubovi sobi v Vodnikovi ulici št. 3. Sestanek je strogo obvezen za vse člane.

c Mestna deška narodna šola v Celju šteje v šol. letu 1933/34 260 (otrok) dečkov, manjšinski oddelek pa 28 otrok in sicer 20 dečkov in 8 deklic, skupno 288 otrok. V prvi razred osnovne šole se je vpisalo 44 dečkov. Po narodnosti je v slovenskih razredih 246 Slovencev, 3 Hrvatje, 8 Srbov, 1 Rus in 2 Nemca; v manjšinskem oddelku pa 4 Slovenci (!) in 24 Nemci. Po veri je v slovenskih razredih 250 rim.-kat., 8 pravosl. in 2 protestanta, v manjšinskem oddelku pa 21 rim.-kat. in 7 protestantov.

c Mestna dekliška narodna šola v Celju šteje v šolskem letu 1933/34 292 učenk v 10 razredih. Prvi 4 razredi tvorijo osnovno šolo, 5. in 6. razred (t. j. 5., 6., 7. in 8. šol. leto) pa višjo narodno šolo. Za 1. razred osnovne šole se je vpisalo 62 učenk. Po narodnosti je 285 Jugoslovenk (277 Slovenk in 8 Srbkinj), 1 Čehoslovakinja in 6 Nemk. Po veri pa je 280 rim.-kat., 3 pravoslavne, 6 evangeljskih in 3 izraelitke.

c Francoski krožek v Celju. Sedanjni knjižničar poziva vse, ki so si v teku njegovega poslovanja izposodili knjige iz knjižnice Francoskega krožka, da jih še ta mesec vrnejo, ker bo ta mesec predal knjižnico v druge roke. — Knjižničar.

c Tragična smrt motociklista. Na praznik 8. t. m. okrog 20. se je vračal 30-letni trgovski potnik Josip Koštomaj s Polul pri Celju s svojim motornim kolesom po državni cesti iz Petrovc v Celje. Med železniškim prehodom v Medlogu, kjer se je dogodila znana avtobusna katastrofa in Levcem, pri bivšem vojaškem vežbališču, je privozil nasproti voz, ki ga je Koštomaj očitveno prepozno opazil. Motorno kolo je zadelo v sprednji del voza. Pri tem je treščilo oje s tako silo v Koštomaja, da mu je zdrobilo levo stran prsnega koša in poškodovalo srce. Koštomaj je takoj izdihnil. Pri karambolu se je oje zlomilo in se je pokvaril tudi sprednji del motornega kolesa. Kmalu je prispel iz Celja reševalni avtomobil, ki se je pa moral vrniti prazen, ker je bil Koštomaj že mrtev. Truplo so ponoči, po prihodu sodne

komisije, prepeljali na okoliško pokopališče, kjer so Koštomaja v nedeljo položili k zadnjemu počitku.

c **Smrten padec s poda.** V nedeljo 3. t. m. ponoči je postalo 24-letnemu dninarju Francu Cajhnu na Teharju pri Celju, ko je spal na nekem skednju, slabo. Padel je s poda in se težko poškodoval po glavi. Cajhna so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je na praznik 8. t. m. umrl vsled krvavenja možganov. Pokojnika so prepeljali na Polzelo, kjer je bil v nedeljo popoldne pogreb.

c **Umrl je** v soboto 9. t. m. ob pol 8. zjutraj v Celju (Gosposka ulica 16) v starosti 54 let trafikant in vojni invalid g. Vekoslav Finžgar. Pokojnik je bil že pred vojno zaveden narodnjak. Nekaj časa je služboval kot železniški uradnik, potem pa je bil sollicitator v Mariboru in v odvetniški pisarni pokojnega dr. Filipiča v Celju. Med vojno je bil v Galiciji težko ranjen in ujet. Še pred koncem vojne se je vrnil kot invalid na podlagi izmenjave preko Sibirije k svoji rodbini v Celje, kjer je pozneje prevzel glavno tobačno zalogo. V ponedeljek 11. t. m. ob 17. so ga na okoliškem pokopališču položili k zadnjemu počitku. Pokojniku bodi ohranjen blag spomin, preostalim naše iskreno sožalje!

c **V celjski bolnici** je umrl v nedeljo 10. t. m. 60-letni kočar Anton Antlejš s Kalobja, v ponedeljek 11. t. m. pa 60-letna dninarica Marija Kolškova s Polzele. N. p. v m!

c **Šola Glasbene Matice v Celju.** Vsi doslej prijavljeni novi in lanski gojenci in gojenke naj se zberejo v četrtek 14. t. m. ob 14. v prostorih Glasbene Matice (Sloškov trg 10, I. nadstr.), kjer bo razdelitev učnega reda. S tem dnem se prične redni pouk. Gojenci, ki še niso vpisani, se lahko dotlej še naknadno javijo odnosno vpišejo.

c **Klub pravoslavnih Slovencev v Celju** nam je poslal naslednji dopis: »V znak protesta proti vatikanski politiki napram slovenski in hrvatski manjšini v Primorju ter v odgovor na neupravičeno gonjo rimokatoliških škofov proti jugoslovenskemu Sokolu so prestopili iz rimskokatoliške vere v pravoslavno naslednji gg.: Josip Rakošek, nadučitelj, Braslovče; Fedor Spacapan, posestnik, Košnica; Bogomil Spacapan, dijak, Košnica; Ivan Srot, dijak-rudar,

Celje; Blagoje Blanc, dijak-rudar, Hrastnik; Anton Prašnikar, dijak-rudar, Celje; Josip Vidic, rudar, Sv. Jedert; Ivan Šegel, zasebnik, Celje; Dušan Horjak, uradnik, Rečica. Nadaljne priobčitve sledijo.«

c **Prispel je znani hiromant Otto.** Iz ročnih črt pove vsaki osebi: preteklost, sedanost in bodočnost. Obiske sprejema od 8. do 20. ure. Hotel pri »Belem volu«, soba št. 11, II. nadstropje. Analiza Din 20.—

c **Kronika nesreč in napadov.** Dne 10. t. m. popoldne si je 67-letna prevžitkarica Frančiška Zupančeva s Kalobja pri padcu s kozolca zlomila desno roko. — V Št. Janžu pri Sv. Lovrencu pod Prožinovo je neki pes podrl dveletno delavčovo hčerko Karolino Kresnikovo na tla in ji zlomil desno ključnico. — 66-letni viničar Jurij Vrečko z Babnega se je v noči na 9. t. m. pri padcu na Miklavškem hribu občutno poškodoval po obrazu. — 68-letnega hočarja Jurija Preložnika iz Zlateč pri Novi cerkvi je 8. t. m. zjutraj napadel neki moški ter mu zlomil levi sredinec in ga tudi poškodoval po obrazu. — 20-letnega posestnikovega sina Franca Jecia z Ostrožnega je 9. t. m. ob 19.30 povozil neki avtomobil in ga težko poškodoval po hrbtu. — 48-letni delavec Franc Cmok od Sv. Rozalije v šentjurski okolici je padel 8. t. m. na poti iz tovarne domov in si zlomil desno nadlehtnico. — Vsi poškodovanci se zdravijo v celjski bolnici.

c **Tatvina kolesa.** V soboto 9. t. m. okrog 9.30 je nekdo ukradel pečarskemu mojstru Francu Werku iz Arclina izpred neke hiše na Cankarjevi cesti okrog 600 Din vredno, črno pleškano kolo brez znamke z evid. številko 2—14.032—5.

c **Vsakovrsten papir in pisarniške potrebščine** dobite na drobno in debelo pri **K. Goričar vdv.**, knjigarna in veletrgovina papirja, Celje, Kralja Petra cesta 7.

MAURICE LEBLANC:

10

Skrivnostno oko

Kriminalen roman

Prevel B. Rihteršič

Poiskal je vse okoli sebe in se prepričal, da nič ne manjka in da ni nobena reč premaknjena. Sicer pa ni bilo v salonu nič dragocenega in nobene važne listine, ki bi lahko zapeljala obiskovalko in pojasnila njen nenavadni beg.

»Ali je danes kdo telefoniral in hotel z menoj govoriti?« je vprašal Lupin.

»Ne.«

»Zvečer ni bilo nobenega pisma z zadnjo pošto?«

»Da, neko pismo je prišlo.«

»Daj mi ga!«

»Kakor navadno, sem ga položil na kamin v vaši spalnici.«

Lupinova spalnica je bila zraven salona, toda Lupin je dal vmesna vrata zakleniti. Zato je moral iti zmeraj skozi predsobje, če je hotel priti tja.

Prižgal je električno svetiljko in takoj vzkliknil:

»Ničesar ne najdem...«

»Najbrž ne iščete prav. Položil sem ga zraven skodelice.«

»Tudi tam ga ni.«

Achill je prihitel, odrinil skodelico, postavil uro stran in se sklonil čez kamin.

Pisma ni bilo nikjer.

»Hudiča... hudiča...« je rohnol. »Ona je bila... ona je ukradla pismo... O, ta ničvredna babnica!«

Lupin je odvrnil:

»Ne govori takih neumnosti! Saj vendar ni nobene zveze med obema sobama.«

»Kako pa naj bi bila prišla do njega?«

Oba sta umolknila. Lupin je skušal potlačiti jezo in zbrati svoje misli.

Vprašal je:

»Ali si si pismo ogledal?«

»Da.«

»Ali ni bilo nič posebnega na njem?«

»Nič. Navaden ovitek in naslov je bil napisan s svinčnikom.«

»Hm, s svinčnikom?«

»Da, s svinčnikom in v naglici napisan. Bolj načekkan kakor napisan.«

»In kakšen je bil naslov? ... Ali si si ga dobro zapomnil?« je z nekakšno tesnobo vprašal Lupin.

»Da, še prav čuden se mi je zdel...«

»Tak, govori vendar!«

»Napisano je bilo: Gospodu de Beaumontu Michelu.«

Lupin je planil k slugi in ga stresel za vrat.

»De' Beaumontu je bilo napisano. In 'Michel' za Beaumontom?«

»Da, prav tako je bilo!«

»O, joj,« je vzkliknil Lupin s pridušenim glasom, »... Gilbertovo pismo je bilo!«

Obstal je nepremično, z bledim, vznemirjenim obrazom. Brez dvoma, pismo je bilo Gilbertovo. Tako se je glasil naslov, pod katerim je pisal Gilbert že več let. Koliko je moral premišljati ubogi mladenič in se truditi, da je spravil to pismo iz ječe. Najbrž si je napravil načrt za beg in poslal navodila, kako naj mu Lupin od zunaj pomaga. In to za obe strani tako važno sporočilo so nasprotniki prestregli!

Lupin je natanko preiskal sobo, kjer je bilo v nasprotju s salonom dosti važnih pisem in listin, toda niti ena ključavnica ni bila vlomljena. Tako je moral biti prepričan, da je prišla neznanca samo po Gilbertovo pismo.

Silil se je, da je ostal miren in nadaljeval:

»Ali je prišlo pismo med tem, ko je bila gospa v sobi?«

»Prav tedaj, ko je pozvonil pismonoša, je prišla tudi ona.«

»Ali je lahko videla ovitek?«

»Da.«

Nadaljnje sklepanje ni bilo težko. Moral je samo še dognati, kako je mogla obiskovalka pismo odnesti. Ali je zlezla skozi okno salona in skozi drugo v njegovo spalnico? Ne, to ni bilo mogoče. Lupin je videl, da je okno v spalnici zaprto. Ali je odprla vmesna vrata? Ne, tudi to ni bilo mogoče. Bila so zaklenjena in od znotraj zaprta z dvema zapahoma. Če hoče človek kam priti, mora imeti vhod in izhod in dovolj časa, da tja pride. Vse se je moralo zgoditi v nekaj minutah. Vhod je moral obstojati že prej in ženska ga je morala poznati. Najbrž je kje v steni ali pa... Te misli so mu olajšale iskanje. Ker je bila

stena docela gola, brez tapet, kamina ali kakšnega zastora, je takoj začel raziskovati vrata, saj drugje ni moglo biti vhoda v spalnico.

Lupin je krenil nazaj v salon in začel natanko opazovati vrata. Nenadoma se je zdrznil. Takoj je zbudilo njegovo pozornost dejstvo, da eden izmed šestih vložkov v vratih ni pravilno vložen. Sklonil se je k tlom in zapazil dva železna žeblija, ki sta molela na obeh straneh iz vrat in držala vložek kakor leseno ploščo za okvirom. Moral ju je samo izpuliti in takoj je lahko potegnil vložek ven.

Achill je presenečeno vzkliknil.

Lupin pa je menil:

»Kaj nama to koristi? Tu je prazen pravokotnik, petnajst do osemnajst centimetrov širok in štirideset centimetrov visok. Menda ne boš rekel, da bi lezla skozi odprtino, ki je še za desetletnega otroka premajhna, ženska, čeprav je še tako ozka.«

»Ne, toda lahko bi iztegnila roko in odrinila oba zapaha.«

»Spodnji zapah morda. Zgornjega pa ne, ker je prostor vmes dosti prevelik. Poizkusi in videl boš.«

Achill se je prepričal, da ima gospodar prav in zagodrnjal:

»Da, toda kako je drugače mogoče...«

Lupin ni odgovoril. Dolgo je molčal in premišljal, potem pa je nenadoma ukazal:

»Moj klobuk... moj plašč...«

Skočil je, gnan od svojih misli, po stopnicah navzdol na cesto. Poklical je prvi taksi in se odpravil na svoje stanovanje v ulici Matignon. Ko je prišel tja, je kar zdriral v salon, napravil luč in počenil k vratom, ki so vezala salon s spalnico. Res! Tudi tu se je dal vložek prav tako vzeti iz vrat.

In prav tako kakor na stanovanju v Chateaubriandovi ulici, se gornji zapah ni dal odpreti z roko.

»Hudiča vražjega!« je vzkliknil, ko ni mogel več premagovati jeze, ki se je v njem kuhala že dve uri. »Kdaj bom vendar vse to razumel.«

In ni brez vzroka preklinjal svoje skrivnostne usode. Trdovraten, predrzen nasprotnik se je skrival v megli, ki je ni mogel predreti. Ali bo lahko popravil škodo, ki jo je imel z izgubo kristalnega zamaška in Gilbertovega pisma? Že je videl v duhu, kako stopata na morišče dva moža, ki sta v njegovi službi umorila človeka.

SARGOV

KALODONT

„Herman Celjski“

(Uprizoritev v mestnem parku v Celju)

Po uspehu uprizoritve Shakespeareovega »Sna kresne noči« v gledališču na prostem v mestnem parku se je Celjski studio lotil nove, težje naloge: uprizoritve Novačanovega »Hermana Celjskega«. To delo smo videli že v Mestnem gledališču, a učinkuje na prostem še mnogo bolj, ker daje velika pozornica v naravi igri vse naravnije, prepričevalnejše obeležje.

Vodja Celjskega studia režiser g. Milan Košič si je zamislil uprizoritev v velikem stilu, z mogočno scenerijo in moderno iluminacijo. To mu je uspelo. Igro je režijsko krepko zajel in zgradil ustvarjajočo umetniško enoto s pravilno karakterizacijo ulog in močnim dramatskim stopnjevanjem. Uprizoritev je bilo četvero: 7. in 9. t. m. zvečer ter 8. in 10. t. m. popoldne.

Gosp. Fedor Gradišnik je podal samosilniški lik mogočnega, neizprosne, za vsako ceno k velikim ciljem korakajočega Hermana II. Celjskega v izvrstni maski ter z uprav elementarno, temeljito zasnovano igro. Mimika in izgovorjava sta bili dovršeni. Igralka velikega formata je tudi gdč. Turkova, ki je igrala kraljico Barbaro s dostojanstvom, temperamentom in z globokim doživljajem uloge. Veroniko Deseniško gdč. Milheršičeve sta prevevali miloba in prisrčnost, a tudi odločnost v borbi proti Hermanu. Krepko figuro je ustvaril g. Adolf Pfeiffer kot Friderik. Originalnega, humornega patra Melhijorja je podal g. Milan Košič uprav komorno. Jošt Soteški, neizprosn in pod vsakim pogojem zvesti Hermanov zaupnik, je našel v g. R. Mikliču izvrstnega, inteligentnega in rutinira-

nega interpreta. Dober je bil tudi g. Debeljak kot žid Aron. V manjših ulogah so se lepo uveljavili gg. Skaberne (Herman ml.), Jurač (Eneja Silvij), Ramšak (vitez Herič) in Turk (kot poslanik kralja Tvrtka in kot nemi hlapec) ter gdč. Komavlijeva (Blažena) in gdč. Brežnikova (jetničarka). Najboljše je bilo tretje dejanje, ki je polno dramatskih učinkov in tudi vsebinsko najbolj zgoščeno. Igra številnih statistov je bila živahna.

Glasbeno spremljevanje je napisal g. Karl Sancin, ravnatelj Glasbene Matice, ki je tudi dirigiral orkester. Njegova glasba je originalna, z rahlimi folklorističnimi primesmi in moderno izvedena. Zlasti učinkovita je uvertura in vmesna glasba z izvedbo krepkega Hermanovega in nežnega Veronikinega motiva, ilustracija stokanja in trpljenja jetnikov ter kolo. Gosp. ravn. Sancin je pokazal, da ni samo odličen dirigent, nego tudi nadarjen, iznajdljiv in resen komponist. Orkester je bil precizen in izenačen ter je znatno povečal učinek posameznih scen.

Osnutke za scenerijo (grajsko obzidje z vrati, notranjost gradu in grad Gornje Celje) je izdelal zelo posrečeno akad. slikar g. Ivan Vavpotič. Iluminacija je bila že pri prvi uprizoritvi z malimi izjemami prav dobra, te in pa manjše tehnične nedostanke pa so pri ostalih predstavah v glavnem odpravili.

Uprizoritve v tako velikem stilu, kakor je bil »Herman Celjski«, Celje še ni videlo. Režiserju g. Košiču je uspelo obvladati veliki igralski in tehnični aparat. Predstave so bile dobro obiskane (ogledali so si jih Celjani, okoličani in mnogi obiskovalci iz oddaljenejših krajev) in so zelo zadovoljile gledalce. Celjski studio je veliko nalogo častno rešil in s tem uspehom močno okreplil svoj sloves.

R. P.

Glasovi iz občinstva

Razsvetljava Ceste na grad

Dolgo je že tega, odkar je okoliški občinski svet sklenil, da se naj montira javna električna svetiljka na slabo razsvetljeni Cesti na grad pri hiši pekovskega mojstra g. Krašovca, vendar pa ta sklep še danes ni izveden. Pričakujemo, da bo okoliška občina poskrbela, da se ta sklep takoj izvede, ker je omenjena cestna svetiljka nujno potrebna.

Prizadeti prebivalci.

V morskem kopališču. Ona: »Moji lasje so postali že mnogo svetlejši, to prihaja od morskega zraka!« — On: »Moji lasje so popolnoma osiveli — to prihaja od hotelskih računov.«

»Vsled česa je umrla tvoja žena?« — »Mislim, da je prehitro živela.« — »Zakaj?« — »Ko sva se poročila, je bila pet let mlajša od mene, a ko je umrla, je bila deset let starejša od mene.«

Sport

Petletnica SK Olimpa v Celju

Nedelja 3. septembra je bila v sportnem pogledu namenjena SK Olimpu iz Gaberja, ki je slavil petletnico svojega obstoja. Ob tej priliki so se vršila poleg ostalega programa na Glaziji razna lahkoatletska tekmovanja in šest nogometnih tekem.

V dopoldanski tekmi je porazilo mladinsko moštvo SK Olimpa mladinsko moštvo SK Jugoslavije iz Celja z rezultatom 3 : 0 (2 : 0).

Popoldne je bila odigrana nogometna tekma med rezervama SK Celja in SK Olimpa, v kateri je zmagala rezerva SK Celja z rezultatom 4 : 2 (2 : 2).

Glavna točka je bil nogometni br-zoturnir med SK Celjem, SK Dobrno iz Trbovelj, SK Olimpom in SK Jugoslavijo za pokal SK Olimpa. Vsaka tekma je trajala dvakrat po 15 minut. Kot zmagovalec je izšlo iz turnirja nogometno moštvo SK Celja, ki si je priborilo pokal.

SK Dobrna : SK Olimp 2 : 0 (1 : 0)

Kot prvi par sta nastopila SK Dobrna in SK Olimp. Tekmo je odločila boljše enajstorica gostov zasluženno v svojo korist. Rezultat odgovarja poteku igre, ki je bila vseskozi zanimiva in napeta. Od časa do časa je prevladovala »Dobrna«, ki je s hitrimi prodori in smiselno igro pogosto ogrožala nasprotnikova vrata. Gola za SK Dobrna sta padla v 11. minuti prvega in predzadnji minuti drugega polčasa. Tekmo je sodil g. Janežič.

SK Celje : SK Jugoslavija 1 : 0 (0 : 0)

Kot naslednji par sta nastopila SK Celje in SK Jugoslavija. Tekma je bila vsled dolgo neizpremenjenega razmerja zelo napeta. Kljub premoči SK Celja je bil izid tekme vse do devete minute drugega polčasa povsem negotov. SK Celje je nudil slabo in raztrgano igro, pred vrati je vse preveč prehajal v hiperkombinacijo, vsled česar je moral vsak uspeh izostati. V drugem polčasu je bilo za malenkost boljše, vsaj malo več strellov je bilo na gol. Tekmo je sodil g. Ochs.

SK Olimp : SK Jugoslavija 2 : 1 (2 : 1)

Nato sta se spoprijela premaganca SK Olimp in SK Jugoslavija. Olimp je predvedel nekoliko boljše igro in je z rezultatom 2 : 1 zaslužen zmagal. Jugoslavija je igrala (kakor že tudi v prvi tekmi proti SK Celju) precej ostro. Edini gol je dosegla iz 11-metrovke. Gola za Olimp sta padla v 7. in 8. minuti, za Jugoslavijo

pa v 11. minuti prvega polčasa. Tekmo je sodil g. Ochs.

SK Celje : SK Dobrna 2 : 0 (0 : 0)

V zaključni tekmi med zmagovalcema iz prvih dveh tekem, med SK Celjem in SK Dobrno, je SK Celje zaslužen zmagal z rezultatom 2 : 0. Enajstorica SK Dobrne iz Trbovelj ni mogla ponoviti svoje dobre igre, ki jo je predvedla proti SK Olimpu, kajti bila je potisnjena popolnoma v obrambo in večina igre je bila odigrana na njeni polovici. Le od časa do časa se je igra malenkostno odprla. Kljub izraziti premoči pa se rezultat do 10. minute drugega polčasa ni izpremenil. Igra zmagovalca ni bila na posebni višini. Neodločnost pred vrati bo treba odpraviti, s smiselnimi treningi pa pridobiti skupno igro in vsaj nekoliko sistema, da ne bo žoga le po sreči in naključju našla moža, kateremu je bila namenjena. Podsavezno prvenstvo se bliža, in če bo igral SK Celje v podsavezni ligi, ne bi bilo želeči, da bi bil dobavitelj točk zunanjim klubom. Bo treba pač že enkrat resno prijeti in vlti moštvo večje disciplino, obenem pa mu dati to, kar mu gre.

Po končanem turnirju je izročil načelnik nogometne sekcije SK Celja g. Kopusar SK Olimpu lepo sportno darilo in čestital slavljencu k petletnici njegovega obstoja, želeč, da bi se odnosi med obema kluboma poglobili in utrdili. Za dar se je zahvalil za SK Olimp g. Svetek, želeč istotako globljih in tesnejših vezi med obema kluboma. Želimo, da ne bi ostalo vse samo pri besedah.

I. SSK Maribor : SK Jugoslavija 9 : 1 (3 : 0)

Na praznik 8. t. m. ob 17.45 se je pričela na igrišču pri »Skalni kleti« prijateljska nogometna tekma med ISSK Mariborom in domačim klubom SK Jugoslavijo. V zelo enostranski igri in stalni premoči so izvojevali gostje visoko, toda zaslužen zmagov. Predvedli so dobro kombinacijsko igro in domače v tehničnem oziru daleč nadkriljevali Rezultat 9 : 1 petku igre popolnoma odgovarja.

SK Jugoslavija je v prvem polčasu še nekoliko z uspehom odbijala nasprotnikove neprestane napade. V drugi polovici pa se je moštvo skoro docela zrušilo in vse redkejši so postajali prodori na nasprotnikovo polovico. Dosegla pa je baš v tem polčasu svoj častni gol, ki ga je zabil Žagar. V vsej igri ni pokazala Jugoslavija« skoro ničesar. Predvedla je primitiven nogomet in raztrgano igro, s katero pač ni mogla uspeti proti svojemu nasprotniku.

Goli so padli za ISSK Maribor v 4., 17. in 44. minuti prvega ter v 4., 6., 9., 30., 37. in 44. minuti drugega polčasa, za »Jugoslavijo« pa v 36. minuti drugega polčasa. Koti 8 : 1 za »Maribor«. Tekmo je sodil g. Ochs dobro in objektivno.

V predtekmi, ki jo je sodil g. Hojnik »po novih nogometnih pravilih«, je porazila rezerva Atletikov moštvo SK Žalca z rezultatom 9 : 0 (3 : 0).

K. D.

t Nedeljski nogomet v Celju. V nedeljo 10. t. m. dopoldne je moštvo SK Celja premagalo enajstorico SK Olimpa v razmerju 3 : 1 (1 : 1), popoldne pa je moštvo SK Ilirije porazilo celjske Atletike v razmerju 8 : 1 (6 : 0). Poročilo bomo zaradi pomanjkanja prostora objavili v prihodnji številki.

Profesor: »Kaj se zgodi z lučjo, če pade v kotu 45 stopinj na vodno gladino?« — »Ugasne, gospod profesor.«

Kino

Kino Union. Ponedeljek 11. septembra ob 20.30: »Človek brez imena«. Izredno lep zvočni film. V glavnih vlogah Werner Kraus, Hans Brausewetter, Helena Thimig in Fritz Grünbaum. Dve zvočni predigri. — Torek 12., sredo 13. in četrtek 14. septembra: »Ljubezen diktor« (»13 pri mizi«). Izvrstna zvočna komedija. V glavnih vlogah Renata Müller, Georg Alexander in Oto Wallburg. Predigra: Foxov zvočni žurnal.

Komfortno stanovanje

v centru mesta, obstoječe iz šestih sob in kabineta z vsemi pritliklinami, balkon, lastna centralna kurjava, topla in mrzla voda, dva posebna vhoda, posebno pripravno za zdravnika ali odvetnika, se odda. Eventualno se oddajo samo štiri sobe s pritliklinami. Vpraša 2 se v Razlagovi ulici 8a v Celju. 2

Biblioteka

velika izbira novih slovenskih in nemških knjig, ves dan odprta. Papirnica in knjigarna

Neckermann, Celje

Slomškov trg 4, nasproti župne cerkve.

Šolske knjige

in ostale potrebščine za šolo kupite najugodnejše v knjigarni in trgovini s papirjem

K. Goričar vdv., Celje

Na debelo!

Kralja Petra c. 7

Na drobno

LEO INKRET INSTALACIJSKO PODJETJE CELJE, DEČKOV TRG 2

Prevzema vsa instalacijska dela, vodovode, hišne instalacije, vsakovrstne črpalne naprave, sanitarne naprave (umivalnice, kopalnice, klosetne naprave) itd., toplovodne naprave, etažne in centralne kurjave za hiše, vile, hotele, šole, bolnice i. t. d., kakor tudi vsa v to stroko spadajoča popravila — Vestna izvršba — Točna postrežba — Zmerne cene — Zahtevajte ponudbe

Kmetska posojilnica, Celje

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Prešernova ulica šte. 6

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje po dogovoru

(Ne zamenjati s »Kmetško posojilnico za celjsko okolico« — prej »Lastni dom«, ki se nahaja v likvidaciji.)

Franjo Dolžan

Celje
Za kresijo
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne instalacije, strelvodne naprave

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

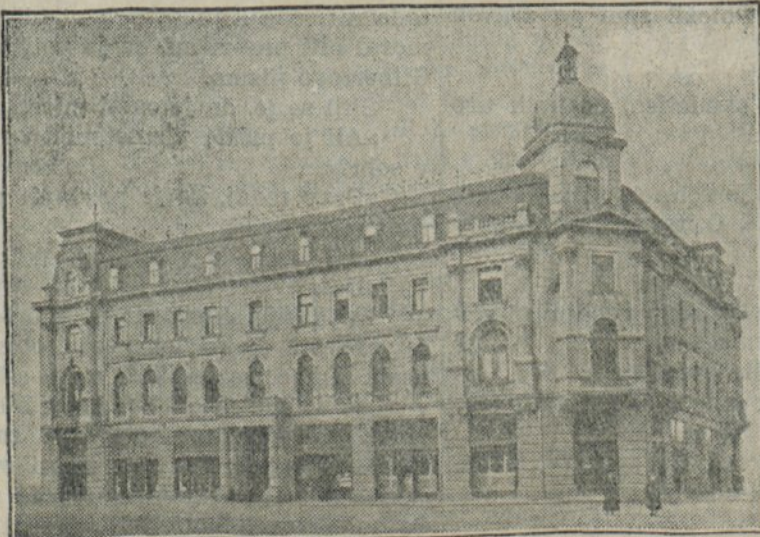
Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad
Din 14.000.000—

Kupuje in prodaja
devize in valute

Izdaja uverenje za
izvoz blaga

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za nje popolno varnost in ugodno obrestovanje

Podružnici:

Maribor, Šoštani